

[Justitsministeren.]

land. Da jeg sad og kiggede på listen, tænkte jeg: nu dyr han sig ikke, nu nævner han Portugal. Men det gjorde han altså. All right! Det ærede medlem nævnte, at det tilfælde kunne indtræffe, at en østtysk flygtning sprang i vandet ved Bornholm og druknede. Rent bortset fra, at vi ikke kan foretage ændringer i en konvention, men må tiltræde den, som den er, ser jeg ikke, det er muligt ved regler af nogen art at hindre, at en sådan tragedie kan indtræde.

Det ærede medlem hr. Hagen Hagensen spurgte: hvordan med blindpassagerer ad luftvejen? Dertil vil jeg gerne sige, at problemet ikke er det samme. Af to grunde. For det første vil det utvivlsomt være meget, meget vanskeligere at blive blindpassager i et luftfartøj end i et skib, og for det andet har jeg i hvert fald aldrig hørt om tilfælde, hvor en person er blevet ved at flyve i månedsviis og årevis med en maskine. Jeg tror ikke, tilfældet kommer til at foreligge — ikke at de smider ham ud undervejs, men de skal nok blive af med ham.

Jeg takker det ærede medlem hr. Kirkegaard for tilslutningen, og jeg slutter med at takke samtlige ærede ordførere for velvillig modtagelse af forslaget. Enkeltheder drøfter vi i udvalget.

Herluf Rasmussen: Jeg tror, vi alle sammen, såvel den højtærede minister som undertegnede, er i den situation, at vi kan misforstå noget, og jeg har måske misforstået lidt. Til gengæld har den højtærede justitsminister også misforstået en hel del af det, jeg har sagt. Der står her, at skibsføreren kan i almindelighed overlevere passageren til myndighederne i det kontraherende land. Jeg vil gerne appellere til den højtærede justitsministers forestillingsevne. Hvis man, som jeg nævnte, tænker sig den græske flygtning i Piræus, så bliver det overladt til de græske myndigheder i Saloniki at finde ud, om den pågældende er politisk flugtning, eller han blot er blindpassager. Jeg tvivler ikke om resultatet, og det gør den højtærede justitsminister sikkert heller ikke.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Selv om jeg skulle forstå det ærede medlem fuldstændigt, selv om jeg endog skulle være

enig med ham, så er det ikke noget, jeg gør noget ved.

Grøndahl: Jeg takker for den overmåde nydelige karakteristik af mig, som justitsministeren gav; jeg håber også, den passer, men justitsministeren var meget hård i sin gengivelse af mit forslag. Jeg har ikke sagt tvangsarbejde; jeg sagde kun tvungent arbejde, og jeg vil henstille til den højtærede justitsminister, hvis der bliver tale om visse forholdsregler, at disse forholdsregler i alle tilfælde ikke gør opholdene behagelige for den slags passagerer her i landet. For hotelophold er jo dyrt.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det var måske en forenkling at sige, at tvungent arbejde er tvangsarbejde; jeg er så ikke klar over, hvad distinktionen er. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at selv strafafsonere bliver jo ikke tvunget til at arbejde i dette land.

Om hotelophold kan jeg vanskeligt forestille mig at der bliver tale. Når der kommer flygtninge her til landet, så tages de „om hand“ af politiet, og dér sidder de, indtil deres forhold er ordnet. Vi indlogerer dem ikke på Marienlyst!

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Wingsøe: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 5. februar kl. 14 med følgende dagsorden:

1) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Værneting i ægteskabsager).